

ПОРЯДОК ОЦІНКИ ЕФЕКТИВНОСТІ СУДДІВСЬКОЇ ОСВІТИ ЗА КОМПОНЕНТОМ “МОНІТОРИНГ СУДОВИХ РІШЕНЬ”

Порядок оцінки ефективності суддівської освіти за компонентом “моніторинг судових рішень” (далі – Порядок) визначає способи організації та проведення оцінки ефективності суддівської освіти за компонентом “моніторинг судових рішень” у Національній школі суддів України (далі – НШСУ). Порядок розроблено на підставі Закону України від 2 червня 2016 року № 1402-VIII “Про судоустрій і статус суддів”, Статуту Національної школи суддів України, Стратегії розвитку Національної школи суддів України на 2016-2020 роки, затвердженої наказом НШСУ від 1 грудня 2015 року № 50, Концепції національних стандартів суддівської освіти в Україні, схваленої Науково-методичною радою НШСУ 23 грудня 2014 року (протокол № 5).

I. Мета Порядку

1.1. Мета Порядку полягає в оцінці НШСУ ефективності процесу та якості підготовки кадрів для судової системи та передбачає окремий самостійний рівень оцінювання професійної підготовки суддів з використанням ефективних інструментів оцінювання – перевірки ефективності підготовки/проведеного заняття через певний проміжок часу (через 6 місяців, 1 рік, 2 роки).

II. Основні засади проведення оцінки

2.1. Оцінювання ефективності суддівської освіти здійснюється шляхом моніторингу судових рішень учасників підготовки/періодичного навчання, що містяться в Єдиному державному реєстрі судових рішень.

2.2. Процес оцінювання ефективності суддівської освіти складається з двох етапів:

- Етап, що передує моніторингу судових рішень.
- Моніторинг судових рішень.

2.3. Матеріали тренінгів/семінарів мають містити анкету моніторингу судових рішень, в якій передбачені відповідні певні критерії (індикатори) для визначення ефективності проведеного заняття та впливу на застосування слухачами отриманих знань, умінь і навичок у судових рішеннях.

2.4. Моніторинг судових рішень слухачів підготовки/періодичного навчання мають здійснювати працівники відповідного структурного підрозділу шляхом вибіркового дослідження судових рішень, що містяться в Єдиному

державному реєстрі судових рішень та ухвалені після проходження того чи іншого виду підготовки в Національній школі суддів України, щодо застосування на практиці знань, умінь і навичок.

2.5. Для здійснення обліку, аналізу, узагальнення, моніторингу, оцінки отриманих даних і використання результатів оцінювання в діяльності НШСУ можуть створюватися окремі групи, визначатись відповідальні структурні підрозділи/працівники.

2.6. Моніторинг судових рішень має бути закріплений основним завданням та обов'язком у посадових інструкціях відповідних працівників.

2.7. За результатами моніторингу судових рішень складається звіт із порівняльним аналізом судових рішень, ухвалених до та після підготовки/періодичного навчання, та висновки про застосування в судових рішеннях знань, умінь і навичок.

III. Концептуальні засади моніторингу судових рішень

3.1. Моніторинг судових рішень передбачає їх аналіз за певними критеріями. При цьому не застосовуються ті критерії, що є елементами перегляду судових рішень касаційною чи апеляційною інстанціями.

3.2. В аналізі судових рішень у рамках моніторингу не зазначається інформація про суддю, суд та реквізити рішення в ЄДРСР. Результати аналізуються лише в узагальненому (“деперсоніфікованому”) вигляді.

3.3. Моніторинг судових рішень проводиться, зважаючи виключно на потребу оптимізації підготовки суддів для обґрунтованого та якісного застосування знань, умінь і навичок, отриманих під час проходження підготовки/періодичного навчання.

3.4. Метою аналізу моніторингу судових рішень є з'ясування загальної тенденції щодо змін у застосуванні суддями знань, умінь і навичок, що відбулися після проходження підготовки/періодичного навчання.

3.5. Основним інструментом проведення моніторингу судових рішень є їх оцінювання методом порівняльного аналізу.

IV. Моніторинг судових рішень

4.1. Основним завданням моніторингу судових рішень є пошук рішень, що підлягають аналізу за принципом:

- рішення без використання знань, умінь і навичок, отриманих під час проходження підготовки/періодичного навчання – окремо для кожної періоду: “до” та “після” проходження підготовки/періодичного навчання;
- рішення з використанням знань, умінь і навичок, отриманих під час проходження підготовки/періодичного навчання.

4.2. Вирішальним для відбору судових рішень є визначення їхнього змісту, що відповідає темі заняття.

4.3. Для моніторингу використовується пошукова система Єдиного державного реєстру судових рішень (ЄДРСП), де має задаватися режим пошуку за певний період, наприклад, 12 місяців до дати початку проходження підготовки/періодичного навчання в НШСУ; статус судді – одноособовий розгляд чи головуєчий (суддя–доповідач). Шляхом пошуку у Єдиному державному реєстрі судових рішень відшуковуються судові рішення цих суддів, постановлені до календарних дат проведення заходів (не менше 10) і після їхнього проведення – через 6 місяців, 1 рік, 2 роки (не менше 10).

4.4. Об'єктом моніторингу є всі види рішень, зокрема, ухвали, постанови, рішення, вироки, тощо.

4.4. Вибірка судових рішень проводиться у два етапи:

1) відбір суддів;

2) відбір судових рішень тих суддів, які увійшли до вибірки.

4.5. Відповідно до технічного завдання вибірка повинна забезпечити певне представництво суддів “до” та “після” проходження підготовки/періодичного навчання.

4.6. Загальну сукупність аналізу становлять усі судді, які проходили підготовку/періодичне навчання.

4.7. Методом відбору є випадковий (систематичний) відбір зі списку слухачів із кроком відбору – 2. Методом випадкового відбору обираються прізвища 5–6 суддів і дані щодо судів, в яких вони працюють.

4.8. Базою вибірки є алфавітний список слухачів, що забезпечує відповідність такого відбору принципу випадковості.

4.9. Відбір судових рішень проводиться безпосередньо відповідними працівниками на основі списку суддів, рішення яких підлягають аналізу.

4.10. Отриманий результат (база рішень, їхня кількість) фіксується як базовий показник масиву рішень, ухвалених суддею (за його участі) в зазначений період.

4.11. Основні результати моніторингу судових рішень включають:

Розділ 1. Частота та формати використання знань, умінь та навичок, отриманих під час проходження підготовки/періодичного навчання в Національній школі суддів України.

Розділ 2. Обґрунтованість використання знань, умінь та навичок, отриманих під час проходження підготовки/періодичного навчання в Національній школі суддів України.

Розділ 3. Використання шаблонів та правильність використання знань, умінь та навичок, отриманих під час проходження підготовки/періодичного навчання в Національній школі суддів України.

Розділ 4. Типові змістовні недоліки та помилки у використанні знань, умінь та навичок, отриманих під час проходження підготовки/періодичного навчання в Національній школі суддів України.

Розділ 5. Висновки та рекомендації

V. Застосування результатів моніторингу в діяльності НШСУ.

5.1. Результати моніторингу судових рішень передаються керівнику групи розробки матеріалів курсу для відповідного доопрацювання та вдосконалення з метою підвищення якості та змістовного його наповнення.